

Sygnatura akt VI Ka 52/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **28 marca 2014** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk

Sędziowie SSO Grzegorz Kiepus (spr.)

SSR del. Małgorzata Peteja-Żak

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Krystyny Marchewki

Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 28 marca 2014 r.

sprawy **K. K. syna S. i W.**

ur. (...) w P.

oskarżonego z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk przy zast. art. 11§2 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 15 października 2013 r. sygnatura akt IX K 1604/12

na mocy art. 437 § 1 kpk, art. 624 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając apelację za oczywiście bezzasadną;
2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. I. kwotę 516,60 zł (pięćset szesnaście złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 96,60 zł (dziewięćdziesiąt sześć złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony oskarżonego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;
3. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

VI Ka 52/14

UZASADNIENIE

Apelację od wyroku wywiódł oskarżony, który zaskarżył orzeczenie w części dotyczącej kary. Wskazywał na trudną sytuację życiową i rodzinną oraz silną więź emocjonalną ze swoim dzieckiem, domagał się warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 3 lata, deklarował spłatę zadłużenia spowodowanego szkodą powstałą na skutek przestępstwa, którego się dopuścił.

Apelacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym. Sąd pierwszej instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktyczno-prawnych. Kwalifikacja prawna czynów przypisanych oskarżonemu jako występków z art. 286 § 1 kk, popełnionych w ramach ciągu przestępstw określonego w art. 91 § 1 kk, nie budziła wątpliwości. Wymierzając oskarżonemu jedną karę roku pozbawienia wolności za te przestępstwa sąd rejonowy miał w polu widzenia wszystkie ustawowe dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 i nast. kk, co powoduje, iż kara ta jest adekwatna tak do stopnia zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości czynów, jest zatem karą sprawiedliwą. Słusznie sąd pierwszej instancji doszedł do przekonania, iż warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary nie byłoby wystarczające dla osiągnięcia wobec oskarżonego ustawowych celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi sprawcy do przestępstwa. Trafnie sąd rejonowy wskazał na uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego, w tym za umyślne przestępstwa przeciwko mieniu. Orzekane wówczas kary o charakterze wolnościowym nie przyniosły oczekiwanego rezultatu, gdyż oskarżony wracał na drogę przestępstwa. Aby wdrożyć skazanego do przestrzegania obowiązującego porządku prawnego niezbędne jest poddanie go oddziaływaniom wychowawczo-resocjalizacyjnym w warunkach izolacji penitencjarnej. Orzeczenie środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody było konsekwencją wniosku złożonego przez pokrzywdzonego i miało obligatoryjny charakter (art. 46 § 1 kk).

Nie znajdując zatem podstaw do wzruszenia zaskarżonego wyroku orzeczono jak na wstępie. Orzeczenie o kosztach postępowania odwoławczego ma swoje uzasadnienie w treści art. 624 § 1 kpk.